

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

לפני: השופט יעקב שפסר

ריווחית - תכנות עסקי 1999 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יונתן אגמון ועו"ד הילה מורן-צ'רני

התובעת:

נגד

1. איגור איצקוב
ע"י ב"כ עו"ד איל רוזין
2. נחום כוורס
ע"י ב"כ עו"ד יצחק בר תנחום

הנתבעים:

1

פסק דין

3

4 תובענה למתן צו מניעה קבוע, המורה לנתבעים לחדול מביצוע כל פעולה המפרה את זכויות
 5 היוצרים של התובעת בתוכנת מחשב בתחום הנהלת החשבונות, וכן לקבלת פיצויים כספיים
 6 בגין הנזקים שנגרמו לתובעת בעקבות ההפרה הנטענת.

7

8 **א. רקע עובדתי**

9

10 1. התובעת, חברת ריווחית תכנות עסקי 1999 בע"מ (להלן: "החברה" או "התובעת"),
 11 פיתחה תוכנה בשם "ריווחית" (להלן: "ריווחית") לניהול עסקים ולהנהלת חשבונות,
 12 המשווקת על ידי החברה בישראל מזה כ-15 שנים.

13

14 2. הנתבע 1, מר איגור איצקוב (להלן: "איצקוב" או "הנתבע 1"), הינו מהנדס תוכנה אשר
 15 פיתח תוכנה בשם "פיננסית" (להלן: "פיננסית"), המשמשת גם היא לניהול עסקים
 16 ולהנהלת חשבונות. הנתבע 2, מר נחום כוורס (להלן: "כוורס" או "הנתבע 2", וביחד עם
 17 הנתבע 1: "הנתבעים") הינו טכנאי מחשבים בתחום החומרה וחברו של איצקוב, אשר
 18 בביתו התגורר איצקוב בסמוך להגשת התובענה דנן.

19

20 3. בעקבות מידע שהגיע לידי החברה ביום 18.3.2014, **נחשפה החברה לקיומה של תוכנת**
 21 **פיננסית, אשר נחזתה על ידה כבעלת דמיון בולט לתוכנת ריווחית.** החברה, אשר סברה כי
 22 פיננסית מפרה את בעלותה בזכויות היוצרים בריווחית, ביקשה לפנות בנושא לבא כוחה
 23 בדוא"ל בטענה כי מדובר בהעתקה, כאשר ככל הנראה בשל טעות, נשלח בפועל דוא"ל זה
 24 אל איצקוב (במקום לבא כוחה של החברה). איצקוב השיב בדוא"ל מיום 19.3.2014,
 25 במסגרתו טען כי תוכנת פיננסית רשומה כחוק ושונה בתכלית מתוכנת ריווחית.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 א. 4. במסגרת ההליך דנן ניתן ביום 26.3.2014 צו מניעה זמני המורה לאיצקוב להימנע
2 מעשיית כל שימוש בתוכנת פיננסית, וכן צו של כינוס ותפיסת נכסים, במסגרתו מונה עו"ד
3 מתן שוק (להלן: "כונס הנכסים") ככונס נכסים זמני לכניסה לחצרי איצקוב ולתפיסת
4 תוכנת פיננסית ומסמכים הקשורים אליה.

5 ב. כונס הנכסים הגיש ארבעה דו"חות (27.3.2014; 2.4.14; 1.5.14), במסגרתם תיאר
6 את פעולותיו לאיתור כתובתו של איצקוב אשר סירב למסור אותה, לרבות באמצעות
7 משטרת ישראל, כתובת שנמסרה רק לאחר מתן צו מפורש בנושא כנגדו, וכן פעולותיו
8 בדירה הרשומה על שם איצקוב ברח' ביאליק 13 ראשון לציון, ברכבו אשר לטענתו
9 היווה את מקום מגוריו (בלא שנמצא בו ציוד יעודי לכך) ובדירת חברו – כורס אשר נטען
10 כי מתגוררים הם יחדיו בה, ואולם לא נמצאו במקומות אלה, ראיות הקשורות לתביעה.
11

12 ג. עם זאת, צוין בדו"ח השלישי מיום 2.4.2014, כי לטענת איצקוב כל המסמכים הקשורים
13 לפיננסית נמצאים על גבי מחשבו הנייד, ואולם לדבריו, לאחר מועד הגשת הדו"ח
14 הראשון נמחק בטעות גיבוי של החומר.
15

16 ד. בעקבות בדיקת מחשבו הנייד של איצקוב אשר נערכה על ידי חברת מחשבים חיצונית,
17 הגיש הכונס ביום 1.5.2014 דו"ח רביעי ובו ציין, כי בדיקתה של חברת המחשבים,
18 קבעה, בין היתר, כי (להלן: "תוצאות בדיקת המחשב"):

19
20 **"ספרייה בשם "Rivhit" נמחקה בתאריך 29 מרץ 2014 שעה**

21 **"8:02**

22
23 **"באותו תאריך בשעות 7:42 ו-7:43 נמחקו ספריית**

24 **Financial170712 וכן ספריית Financial150712 בהתאמה."**

25
26 **"קיימת ספרייה בשם RivhitTutors ובה קבצים שחלק משמם**

27 **"Rivhit**

28
29 כמו כן נכתב בתוצאות בדיקת המחשב כי בחיפוש שנערך בדואר האלקטרוני של איצקוב
30 בשימוש במילה "ריווחית" נמצאו תוצאות.
31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1 5. בדיון אשר התקיים ביום 1.4.2014 מונה, בהסכמת הצדדים, ד"ר אהוד רופא כמומחה
2 מטעם בית המשפט (להלן: "המומחה") על מנת לבחון האם תוכנת פיננסית מהווה העתקה
3 של תוכנת ריווחית.
- 4 6. ביום 10.4.2014 ניתן צו עיקול זמני על הדירה ועל רכבו של איצקוב וכן צו המאפשר לצרף
5 את כוורס כנתבע נוסף (כאשר בעקבות זאת, הגישה החברה כתב תביעה מתוקן).
- 6 7. ביום 14.5.2014 הוגשה חוות דעתו של המומחה (להלן: "חו"ד המומחה"), אשר
7 במסגרתה הגיע המומחה למסקנה כי (ס' 8 בעמ' 15 לחו"ד המומחה):

8
9 **"...יוצרי תוכנת פיננסית אכן העתיקו את תוכנת ריווחית, בכל
10 רובד שהוא, ואף במידה מסוימת התחזו לתוכנת ריווחית."**

- 11
12 כתוצאה מכך, ואף כי המומחה מונה מטעם בית המשפט ובהסכמת הצדדים, צירף איצקוב
13 לכתב ההגנה חוות דעת מטעמו, אשר ניתנה על ידי מר אורי עידן (להלן: "חו"ד עידן")
14 ובה נקבע כי תוכנת פיננסית איננה מועתקת מתוכנת ריווחית. בדיון שנערך ביום
15 17.7.2014 הוצאה חו"ד עידן מן התיק וניתנה זכות לכל צד לשלוח למומחה שאלות
16 הבהרה. לאור זאת, העביר איצקוב שאלות הבהרה למומחה אשר התשובות אליהן
17 התקבלו מהמומחה ביום 4.9.2014 (להלן: "דו"ח הבהרה"). בישיבת ביום 15.1.2015
18 עמד הנתבע 1 גם על חקירתו של המומחה, אשר התקיימה ביום 21.5.15.
- 19
20 8. בהחלטתי אשר ניתנה במסגרת הדיון מיום 21.5.2015, נקבע כי סיכומי הצדדים יתמקדו
21 בשלב זה בשאלת חבותם של הנתבעים, וכי בהתאם, יקבע המשך אופי הטיפול בתיק
22 ביחס לסוגיית הנזק. על כן **תתמקד הכרעתי זו אך בשאלת ביצועה של הפרת זכויות יוצרים**
23 **על ידי הנתבעים, ולא בסוגיית הפיצויים.**

ב. תמצית טענות הצדדים

תמצית טענות התובעת

- 24
25
26
27 9. לטענת החברה, ריווחית הינה תוכנה מקורית, אשר כלל הזכויות בה, לרבות זכויות
28 היוצרים, מצויות בבעלותה.

29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

10. לטענת החברה, איצקוב, בסיוע כוורס, הפר את זכויות היוצרים שלה בתוכנת ריווחית, באמצעות תוכנת פיננסית, המעתיקה באופן מלאה את כל רבדי תוכנת ריווחית, מסכיה, תפריטיה, תהליכי העבודה, שמות מסחריים השייכים לה, הודעות שגיאה וקודים המופיעים בה ואף את רישיון השימוש שלה. לעמדת החברה טענתה זו מתחזקת נוכח חו"ד המומחה, בה נקבע כי פיננסית הועתקה מריווחית, וזאת על אף שכל אחת מן התוכנות נכתבה בשפת תכנות שונה.
11. לשיטת החברה, הדמיון המובהק הקיים בין שתי התוכנות וכן העובדה כי לנתבעים הייתה גישה לתוכנת ריווחית, כפי שאף הוכיחה, לגרסתה, מחיקת הקבצים על ידי איצקוב ממחשבו הנייד, מגבשות הפרה של זכויות היוצרים הקיימות לחברה בריווחית.
12. החברה מוסיפה וטוענת, כי תוכנת פיננסית מהווה אף עוולה באמצעות תחרות בלתי הוגנת, שכן איצקוב ביקש לקטוף את פירות ההצלחה של החברה ולהיבנות מן המוניטין שלה, נוכח העובדה כי לאלמנטים המועתקים אין כל הצדקה פונקציונאלית בתוכנת פיננסית.
13. לגרסת החברה, פיתוח תוכנת פיננסית הינה עשיית עושר ולא במשפט, במסגרתה התעשר איצקוב על חשבונה באמצעים פסולים של הפרת זכויותיה בתוכנת ריווחית.
14. כמו כן טוענת החברה, כי כוורס קשור באופן ישיר להפרה והינו בגדר מעוול משותף ביחד עם איצקוב. החברה טוענת כי כוורס הינו טכנאי מחשבים המספק סיוע טכני ללקוחות ריווחית וכי הכיר היטב את התוכנה, שכן אף סייע לה בעבר במכירתה תמורת עמלות. בנוסף מציינת החברה, כי מספר הטלפון של כוורס הופיע באתר פיננסית תחת הכותרת "מכירות" וכי ביום 23.10.2013 התקשר כוורס למוקד התמיכה הטכנית של ריווחית במטרה לברר פרטים אודות יכולותיה של ריווחית ואופן הפעלתה ברשת מחשבים.
- תמצית טענות הנתבע 1
15. לטענת איצקוב, תוכנת פיננסית איננה מועתקת מריווחית, אלא מדובר בתוכנה מקורית שפותחה על ידו באופן עצמאי, הכוללת לגרסתו, עשרות מסכים יחודיים. כמו כן טוען איצקוב, כי בממשק המשתמש הקיים בפיננסית נפתחים כלל החלונות בחלון ראשי וכי הדבר שונה לחלוטין מן הממשק הקיים בריווחית, הכולל פתיחת חלונות נפרדים. לגרסת איצקוב, לא נעשה בפיננסית שימוש בשמות מסחריים של החברה.
16. איצקוב טוען, כי פיתוח תוכנה בתחום הנהלת החשבונות כפופה לדרישות מטעם רשות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1 המיסים, המגבילות את מידת השונות אשר ניתן לייצר בין תוכנות ומובילות לקיומו של
2 דמיון בלתי נמנע בחלק מן המסכים של פיננסית וריווחית. איצקוב מציין, כי קיימים גם
3 שמות ותפריטים גנריים בתחום זה, אשר מהם לא יכול המתכנת לסטות במהלך הפיתוח.
- 4 17. לשיטת איצקוב, המומחה לא בדק את האלגוריתמים, שדות האחסון, מסד הנתונים או את
5 תהליכי הזרימה של התוכנות, ולא הכיר פסקי דין הקובעים את הדרכים בהן יש לבצע
6 השוואה מעיין זו בין תוכנות. עוד טוען איצקוב, כי למומחה אין ידע בהנהלת חשבונות וכן כי
7 בחקירתו קבע שקוד המקור של פיננסית לא הועתק. לפיכך, סבור איצקוב, כי אין מדובר
8 במומחה מתאים לבחינת סוגיית ההעתקה וכי יש לפסול את חוות דעתו.
- 9 18. לגרסת איצקוב, פעולותיו בפיתוח פיננסית נעשו בתום לב, ללא כל תמורה כשתוכנת
10 ריווחית כלל לא עמדה לנגד עיניו. כמו כן טוען איצקוב, כי לא שיווק באופן מסחרי את
11 התוכנה וכי היא הועברה למספר גורמים במסגרת שימוש ניסיוני.
- 12 19. בנוסף טוען איצקוב, כי כוורס איננו שותפו ולא היה ביניהם כל קשר עסקי, אלא מדובר אך
13 בחבר אשר אצלו התגורר איצקוב למשך תקופה קצרה.

תמצית טענות הנתבע 2

- 14 20. לטענת כוורס, תוכנת פיננסית פותחה על ידי איצקוב לבדו, וכי החברה לא הביאה כל ראייה
15 הקושרת אותו להליך פיתוחה. כוורס טוען כי הוא משמש כאיש תוכנה בלבד ואין לו קשר
16 לפיתוח תוכנה כלשהי, לרבות פיננסית, כאשר לחיזוק טענתו מציין כוורס, כי כונס הנכסים
17 לא מצא בחיפוש בביתו דבר הקושר אותו לפיננסית.
- 18 21. לגרסת כוורס, חו"ד המומחה מתייחסת לאיצקוב בלבד ואינה קובעת כי ההעתקה בוצעה
19 גם על ידו, וזאת בניגוד לטענת החברה בנושא.
20

ג. דיון והכרעה

- 21
22
23 22. המחלוקת העיקרית בענייננו הינה בשאלה האם תוכנת פיננסית הועתקה מתוכנת ריווחית
24 ומפרה לפיכך את זכויות היוצרים של החברה? לשם הכרעה בסוגיה זו, אבקש לבחון
25 תחילה האם קיימות לחברה זכויות יוצרים בתוכנת ריווחית. ככל שהתשובה לכך הינה
26 בחיוב, אפנה לדון בשאלת הפרת זכויות היוצרים של החברה על ידי איצקוב, ובהתאם
27 למסקנתי בסוגייה זו, אתייחס להלן אף לטענות האחרון לעניין פיתוחה העצמאי של
28 התוכנה. בסיום, אייחד דיון גם לבחינת שאלת קיומה של הפרת זכות היוצרים על ידי כוורס.
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

א. האם לחברה זכויות יוצרים בתוכנת ריווחית?

23. חוק זכות יוצרים, התשס"ח – 2007 (להלן: "החוק") מגדיר בסעיף 4 באילו יצירות עשויה להתגבש זכות יוצרים (ההדגשה איננה במקור, הערה שלי – י.ש):

"4. (א) זכות יוצרים תהא ביצירות אלה:

(1) יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית,

יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה

כלשהי;

(2) תקליט;

ובלבד שהתקיים לגבי היצירות האמורות אחד התנאים

הקבועים בסעיף 8 או שיש בהן זכות יוצרים מכוח צו

לפי סעיף 9.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), מקוריות של לקט היא המקוריות

בבחירה ובסידור של היצירות או של הנתונים שבו."

כאשר בסעיף 1 לחוק נקבע כי "יצירה ספרותית" הינה (ההדגשות אינן במקור, הערה שלי – י.ש):

"לרבות יצירה המבוטאת בכתב, הרצאה, טבלה, לקט, וכן

תוכנת מחשב."

"תוכנת מחשב" – תוכנת מחשב בכל צורה שבה היא

מבוטאת."

הנה כי כן, תוכנת מחשב, היא אופן ביטוייה אשר היא, מהווה יצירה ספרותית המשתייכת לאחת מארבעת הקטגוריות המוגנת בזכויות יוצרים על פי סעיף 24(א)(1) לחוק. כמו כן, אף תוכנת מחשב שהינה תוכנה יישומית, כפי המקרה בענייננו (בו מהווה רווחית תוכנה המסייעת לניהול עסקים ולהנהלת חשבונות), חוסה בגדרי ההגנה הקיימת בחוק (ראו טוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1 גרינמן זכויות יוצרים – מהדורה שנייה 202 (2008) (להלן: "גרינמן").
- 2
- 3 24. זאת ועוד, על פי סעיף 33 לחוק, היוצר הינו הבעלים הראשון של זכות היוצרים, כאשר אין
- 4 דרישה לנקיטתה של פעולה פורמלית כלשהי (כגון רישום או עמידה בדרישה פרוצדוראלית
- 5 אחרת) על מנת לכונן את זכות היוצרים, והיא מתגבשת בד בבד עם מעשה היצירה
- 6 (גרינמן, בעמ' 102). במקרה דנן, אין מחלוקת בין הצדדים כי החברה (באמצעות מר
- 7 אליעזר שפירא, שהינו אחד מבעליה) היא זו אשר יצרה את תוכנת ריווחית. על כן, בהתאם
- 8 להוראת סעיף 33 לחוק ולהעדר דרישה לאקט פורמלי מצד החברה על מנת לבסס זכותה,
- 9 המסקנה הינה כי הבעלות בזכות היוצרים בתוכנת ריווחית נתונה לחברה.
- 10 25. יחד עם זאת, ביסוס החברה את דבר בעלותה בזכויות היוצרים בריווחית מהווה אך את
- 11 השלב הראשון במקרה דנן, שכן עליה להוסיף ולהוכיח כי זכות היוצרים בתוכנת ריווחית
- 12 אכן הופרה על ידי הנתבעים (גרינמן, בעמ' 634). אפנה אפוא לבחינת התקיימותה של
- 13 דרישה זו.
- 14
- 15 ב. האם הפרו הנתבעים את זכויות היוצרים של החברה בריווחית?
- 16
- 17 26. סעיף 11 לחוק קובע מהי זכות יוצרים, ואילו פעולות בלעדיות ביצירה נתונות למחזיק בה:
- 18 "11. זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות
- 19 ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט
- 20 להלן, בהתאם לסוג היצירה:
- 21 (1) העתקה כאמור בסעיף 12 – לגבי כל סוגי היצירות;
- 22 (2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;
- 23 (3) ביצוע פומבי כאמור בסעיף 13 – לגבי יצירה ספרותית,
- 24 יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית ותקליט;
- 25 (4) שידור כאמור בסעיף 14 – לגבי כל סוגי היצירות;
- 26 (5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי
- 27 כל סוגי היצירות;
- 28 (6) עשיית יצירה נגזרת כאמור בסעיף 16, ועשיית הפעולות
- 29 המנויות בפסקאות (1) עד (5) ביצירה הנגזרת כאמור – לגבי
- 30 יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה דרמטית ויצירה
- 31 מוסיקלית;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 (7) השכרה כאמור בסעיף 17 – לגבי תקליט, יצירה

2 קולנועית ותוכנת מחשב."

3 מכאן, שעל מנת להפר את זכות היוצרים של החברה בריווחית די בכך שהנתבעים ביצעו
4 איזו מן הפעולות האמורות בסעיף - המוכרות כהפרה של הזכות ביחס ליצירה ספרותית
5 או לתוכנת מחשב - קרי, העתקה, ביצוע פומבי, שידור, העמדת ריווחית לרשות הציבור,
6 עשיית יצירה נגזרת או השכרה.

7
8 הפרת זכות יוצרים באמצעות העתקתה, לרבות בדרך של עשיית יצירה נגזרת (דהיינו, .27
9 יצירה מקורית המבוססת באופן מהותי על יצירה אחרת) הכוללת העתקה, ניתנת להוכחה
10 באמצעות הבאת ראיות נסיבתיות. הסיבה לכך הינה כי במקרים רבים המפר נמנע
11 מהעתקת היצירה בשלמותה, על כל רבדיה, אלא מבצע העתקה חלקית בלבד,
12 במסגרתה מוספים שינויים ולעיתים אף שיפורים ליצירה, באופן המסווה את ההעתקה
13 ומקשה על גילוייה והכחתה (גרינמן, בעמ' 641). קיומו של דמיון מהותי בין היצירות,
14 שאיננו מהווה דמיון מובהק, עשוי לעלות כדי ראייה נסיבתית כאמור, ואולם זאת בכפוף
15 להוכחה כי לגורם המפר אף הייתה נגישות ליצירה המקורית (ע"א 559/69 אלמגור נ'
16 גודיק, פס' 4(ה) לפסק דינו של השופט כהן (פורסם בנבו, 14.7.1970) (להלן: "פרשת
17 אלמגור"); ע"א 15/81 גולדנברג נ' בנט, פ"ד לו(2) 823, 813 (1982); ע"א 3422/03
18 Krone נ' ענבר פלסטיק משוריין, פס' 7(ה) לפסק דינו של השופט רובינשטיין (פורסם
19 בנבו, 7.2.2005); ע"א 9678/05 חב' בתימו בע"מ נ' ARRABON -HK- limited, פס'
20 12 לפסק דינו של השופט פוגלמן (פורסם בנבו, 3.8.2008); גרינמן, בעמ' 642-641).

21 ב.1 קיומו של דמיון מהותי

22
23 התרשמות לפיה בין שתי התוכנות קיים דמיון מסוים איננה מספיקה על מנת לעמוד .28
24 בדרישת הדמיון המהותי. הסיבה להצבת רף גבוה למדי, של דמיון מהותי, מגלמת את
25 ההכרה בכך שדמיון בין יצירות עשוי לנבוע מנסיבות שאינן העתקה והפרת זכות יוצרים,
26 אלא דווקא מאופי היצירה ככזה שמתבסס על רעיון הניתן לביטוי בדרכים מוגבלות בלבד;
27 מהסתמכותן של שתי היצירות על מקור זהה; ולעיתים אף מצירוף מקרים הנוצר כתוצאה
28 מעיסוק בתחום זהה (גרינמן, בעמ' 642). במטרה למנוע ככל הניתן קביעת העתקה על
29 סמך זיהויו של דמיון מסוים בין היצירות הנובע מנסיבות לגיטימיות, נקבע כי דמיון מהותי
30 הדרוש להוכחת הפרת זכות יוצרים מתקיים בנסיבות בהן ההעתקה הינה הסיבה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 המסתברת ביותר לקיומן של נקודות דמיון מצטברות בין היצירות (פרשת אלמגור, בפס'
2 4(ה):

3
4
5 "שאין זה סביר להניח, שדמיון זה הוא פרי של מקרה או של
6 סיבה אחרת, מלבד העתקה. יש כאן חשיבות מיוחדת
7 להצטברות של נקודות דמיון כי הצטברות כזו מרחיקה את
8 האפשרות שהדמיון הוא תוצאה של איזה שהן סיבות, פרט
9 להעתקה."

10
11 (וראו גם ע"א 4667/08 הר עוז נ' סערת תוכנה בע"מ, פס' 15
12 לפסק דינו של השופט עמית (פורסם בנבו, 15.2.2011) (להלן:
13 "פרשת הר-עוז").

14
15 29. לשם הוכחת הדמיון בין התוכנות בענייננו, צורפו לכתבי הטענות צילומי מסך של פונקציות
16 מקבילות בתוכנת ריווחית ובתוכנת פיננסית. בדרך זו, ניתנה בידי האפשרות להתרשם
17 באופן ישיר מדרגת הדמיון הגבוהה הקיימת בין השתיים, בין היתר, במאפיינים הבאים:

18 א. קיומו של דמיון גרפי "במראה ובתחושה" ("Look and Feel") של שתי התוכנות
19 (גרינמן, בעמ' 205-206) – האלמנטים הגרפיים במסכי התפריטים (נספחים 5 ו-6
20 לבקשה למתן צו מניעה זמני) של פיננסית מעוצבים באופן דומה (העולה לעיתים כדי
21 זהות של ממש) לאלו של ריווחית. בשתי התוכנות קיימים מסכים של תרשימי זרימה
22 המעוצבים ממלבנים לבנים עם כיתוב שחור בפונט דומה על רקע כחול, וזאת, אף כי
23 ניתן לחשוב על דרכים שונות להצגת תרשימי זרימה, באופן שאינו עולה כדי דמיון כה
24 בולט, אך אשר יהא בו כדי להעביר מסר זהה. כמו כן, הטקסט הכלול בתרשימי
25 הזרימה דומה עד זהה במרבית המסכים שצורפו. מימין לתרשימים, מופיעים בשתי
26 התוכנות סרגלי ניווט לבנים, אשר הפונקציות האפשריות בהם מופרדות במלבנים
27 לבנים עם מסגרת שחורה, ובתוכם מוצגות הפונקציות באמצעות כיתוב בפונט שחור
28 וסימון צלמית מתאימה מימין לו, כאשר בתחתית סרגל זה, ובמיקום זהה בשתי
29 התוכנות, מופיעים שם התוכנה והסלוגן שלה על גבי רקע לבן. דמיון ניכר קיים גם
30 במסכים ה"פונקציונאליים" יותר, המאפשרים למשתמש הזנת נתונים עצמאית. בשתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1 התוכנות נעשה שימוש בצבעי לבן, כחול ואפור, וכן בשתייהן מוצגים הנתונים אותם
2 נדרש המשתמש להזין בחלק העליון של המסך או החלונית. כמו כן, כפתורי הפעולות
3 במסכים אלו ממוקמים בשתי התוכנות במיקומים דומים עד זהים.
4
- 5 **ב. סדר וארגון – תרשימי הזרימה במסכי התפריטים של שתי התוכנות מאורגנים באופן**
6 **כמעט זהה לחלוטין**, וכך גם סדר הפונקציות בסרגלי הכלים. במסכים הניתנים לעריכה
7 ולהזנת נתונים על ידי המשתמש קיים דמיון ניכר בסדר בו מופיעות הפעולות
8 האפשריות, וכן בסדר ה"לשוניות" המאפשרות ניווט בין הפונקציות השונות של פעולה
9 מסוימת (ראו לדוגמא מסכי ייבוא נתונים וכרטיסי חשבון). כמו כן, מסכי הניווט
10 הנפתחים בלחיצה על אחת מפונקציות סרגלי הכלים מגלים כי קיים דמיון משמעותי
11 גם בסדר הופעתן של האפשרויות במסגרתם (נספח 11 לבקשה למתן צו מניעה
12 זמני).
13
- 14 **ג.** בחירת השמות והקודים – דמיון ניכר (עד זהות) קיים בשמות הפעולות המוצגות על
15 גבי סרגלי הכלים, בשמות הפונקציות, בשמות התפריטים והפעולות האפשריות
16 במסגרתם. ניתן למצוא זהות בשמות הנבחרים גם ביחס לפעולות כגון: "אינדקס",
17 "מיני-מקס", "תיאור נרחב" ועוד, אשר ניתן להניח כי ישנה אפשרות להציג בשמות
18 שונות, מבלי לפגוע ביכולת המשתמש להבין את משמעותן. יתרה מכך, ניתן למצוא
19 זהות אף בקיצורים או ב"קודים" הקבועים בצדי הפעולות (כגון: "קליטת שערי מט"ח –
20 F4", "כרטיס חשבון מפורט/ אינדקס חשבונות – F1", "תעודת משלוח – F5"), כאשר
21 דבר היותם נתונים לבחירה שרירותית של מפתחי התוכנות לא הופרך על ידי איצקוב.
22
- 23 **ד.** C-REPORT – הפונקציה C-REPORT הקיימת בריווחית, מהווה לטענת החברה (אשר
24 לא נסתרה) שם מסחרי רשום בבעלותה. פונקציה זו מופיעה גם בתוכנת פיננסית,
25 ואולם, מלבד היותה בגדר שם מסחרי, בתוכנת פיננסית מדובר בפונקציה לא שמישה,
26 אשר למעשה איננה מקושרת לפעולה כלשהי (ס' 24 לתשובות ההבהרה של
27 המומחה). גם בתוכנת פיננסית מופיעה פונקציה זו, וזאת, לטענת איצקוב, בשל
28 מקריות בלבד שכן שכח הוא להסירה (ס' 64 לכתב ההגנה של איצקוב). פונקציית C-
29 REPORT מהווה אם כן פרמטר "בלתי שמיש" בתוכנת פיננסית, כאשר לגבי אלמנטים
30 מעיין אלו נקבע כי יש בהם כדי לחזק טענה בדבר העתקה מן היצירה המקורית
31 (פרשת הר-עוז, בפס' 18; ת"א (ת"א) 38918-12-09 דנ-אל פתרונות תוכנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 מתקדמים בע"מ נ' סנפיר, פס' 6 לפסק דינה של השופטת אגמון-גונן (פורסם בנבו,
2 9.4.2014) (להלן: "פרשת דנ-אל").
3
4 30. נקודות ההשקה בין התוכנות בהיבטים אלו, אף כי מדובר בדמיון החל ביחס לשלבי פיתוח
5 שאינם בהכרח קוד התוכנה, נכללות גם הן בגדרי ההגנה הנתונה לתוכנת מחשב במסגרת
6 החוק. הגנה זו מתקיימת בהתאם לגישה הנרחבת אשר אומצה בפסיקתנו - המכירה בהגנה
7 רחבת היקף ביחס לתוכנות מחשב - המשתרעת גם על צורת התוכנה (artwork), המבנה,
8 הזנות המשתמש (user inputs), סדר התוכנה והאופן בו היא מאורגנת (פרשת הר עוז, בפס'
9 :15)

10 "..... ההגנה על תוכנת מחשב משתרעת על כל שלבי הפיתוח
11 של התוכנה, לא רק על העתקתו של קוד התוכנה עצמו אלא
12 גם על השלבים הקודמים של הגדרת הדרישות (האפיון),
13 התכנון (עיצוב) ואף על הבחירה ברעיונות וארגונים, הצורה,
14 המבנה, הזנת המשתמש, הסדר והארגון..."

15
16 (ראו לעניין זה גם גרינמן, בעמ' 203; ע"א 139/89 הרפז נ'
17 אחיטוב, פס' 6 לפסק דינו של השופט מלץ (פורסם בנבו,
18 29.8.90) (להלן: "פרשת הרפז")); (לגישה המצמצמת את
19 ההגנה על רכיבים אלו, ראו מיכל שור-עופרי "הגנת תוכנת
20 מחשב" יוצרים זכות – קריאות בחוק זכות יוצרים 491, 499
21 (תשס"ט) וכן פרשת הר-עוז, בפס' 19).

22
23 31. נוכח הסקירה האמורה לעיל, התרשמתי הינה, אפוא, כי משקלן הכמותי והאיכותי של נקודות
24 ההשקה הקיימות בין תוכנת ריווחית לפיננסית, ואשר חלקן בלבד פורטו לעיל, מעיד על דמיון
25 מהותי החל בין השתיים (ע"א 10242.08 מוצפי נ' קבלי, פס' 26-27 לפסק דינו של השופט
26 עמית (פורסם בנבו, 10.10.2012) (להלן: "פרשת מוצפי"). יחד עם זאת, ער אני למגבלות
27 הנובעות מביצוע השוואה בין שתי תוכנות מחשב באמצעות צילומי מסך בלבד, כפי שהוצגו
28 בפניי בענייננו. אף כי תוכנת מחשב חוסה במסגרת החוק תחת הגדרת "יצירה ספרותית",
29 דומני כי בשונה מהשוואת ספרים או מחזות, בחינת תוכנות מחשב באופן חד מימדי, במסגרת
30 מושוים צילומים נקודתיים מתוך כל אחת מן התוכנות, איננה מאפשרת לעמוד על מכלול
31 מאפייניהן ויישומיהן, אשר רבים מהם דורשים בחינה מקצועית-טכנית מורכבת. בנסיבות מעין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 אלו, הכרוכות בניתוח זהות בן תוכנות מחשב, נודעת חשיבות מוגברת להסתייעות בעדות
2 מומחים (פרשת הרפז, בפס' 8):

3 "השאלה, אם בנסיבות העניין שלפנינו התקיים הדמיון הנדרש
4 בין התוכנות, היא שאלה שבעובדה. שאלה זו מוכרעת על-ידי
5 הסקת מסקנות של בית המשפט מתוך התרשמות משתי
6 היצירות שלפניו עדים מומחים יכולים לסייע לבית
7 המשפט בגיבוש התרשמותו על-ידי הסברת הרקע הטכני
8 הנוגע ליצירות הנדונות וכן בחוות דעתם על הדמיון בין
9 היצירות."

10 (ראו גם פרשת הר-עוז, בפס' 16).

11

12 32. בענייננו, הועברה כאמור בחינתה של סוגיית הדמיון שבין שתי התוכנות גם לבחינתו של
13 מומחה מטעם בית המשפט, אשר ערך השוואה מקיפה בין תוכנת ריווחית לפיננסית,
14 במסגרתה נבחנו על ידו מאפיינים כגון: פונקציונאליות, עיצוב, גרפיקה, שפת התכנות, הודעות
15 והתראות, פיתוח הקוד, המרה בין שפות תכנות ועוד (עמ' 1 לחוו"ד המומחה). באשר לאופן
16 ביצוע הבדיקה, התייחס המומחה גם לתקנות ולהנחיות רשות המיסים בדבר מערכות ניהול
17 חשבונות ממוחשבות וציין כי קיימות בתקנות אלו דרישות מסוימות החלות על תוכנות מסוגן
18 של ריווחית ופיננסית ולפיכך, ציין כי הקפיד להפחית משקלם של רבדים מתחייבים אלו
19 בבדיקתו (עמ' 4-5 לחוו"ד המומחה; עמ' 13 לעדות המומחה, פרוטוקול דיון 21.5.2015). כמו
20 כן ציין המומחה, כי בבדיקתו פסל פרמטרים גנריים, המשותפים לכלל התוכנות (עמ' 10
21 לחוו"ד המומחה).

22 33. נוכח האמור גיבש המומחה מסקנותיו, אשר במסגרתן נקבע באופן חד משמעי כי לעניין
23 העיצוב, תרשימי הזרימה ופונקציונאליות המערכת מהווה פיננסית העתקה של ריווחית.
24 קביעה זו החיל המומחה גם ביחס למסד הנתונים של פיננסית בציינו כי (עמ' 14 לחוו"ד
25 המומחה):

26

27 "מדובר בזהות אשר קשה עד בלתי אפשרי ליחס ליד המקרה."

28

29 המומחה מוסיף כי אף בהודעות ובתכנים נוספים המשמשים התראות כניסה ושימוש
30 במערכת נמצאה על ידו זהות מוחלטת, כאשר לשיטתו מדובר בהעתקה מתוכנת ריווחית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 (עמ' 14 לחו"ד המומחה). מסקנה נוספת אותה מציין המומחה הינה כי (עמ' 15 לחו"ד
2 המומחה):
3

4 "מפתח 1, מוכשר ככל שיהיה, לא מסוגל היה לפתח מערכת
5 בקנה מידה שכזה בעצמו, בפרק זמן של שנה וחצי."
6

7 יחד עם זאת קובע המומחה, כי לא נמצאה זהות בין הקוד של פיננסית לזה של ריווחית,
8 כתוצאה משוני בשפות הפיתוח ומפרמטרים נוספים, ואולם בדרך של היקש, קובע כי
9 הזהות במבנה הנתונים ובנתונים עצמם מעידה על העתקה מתוכנת ריווחית אף ברובד
10 התכנוני (עמ' 14 לחו"ד המומחה). יתרה מכך, לעניין שפות הפיתוח השונות, טוען
11 המומחה בדו"ח ההבהרה כי (ס' 9 לדו"ח ההבהרה):
12

13 "שפות פיתוח דומות באופן זה או אחר לשפת אדם, קרי ניתן
14 להגיד את המילה "שלום" בכ- 6,884 השפות המדוברות
15 בעולם ולכולם אותה המשמעות. השוני בין השפה האנושית
16 לשפות התכנות (שפת המכונה) היא הדרך ומכאן
17 שהמתודולוגיה משתנה בדרך היישום, אך לא בתוצאה
18 הסופית."
19

20 ובעדותו משיב המומחה (עמ' 21 לעדות המומחה, פרוטוקול הדיון מיום 21.5.2015):
21

22 "ש.אפשר להגדיר נכון שמה שהנחת הוא, מחוות הדעת
23 המסקנה היא שהוא פשוט לקח את התוכנה של ריווחית וכתב
24 אותה בשפת תכנות אחרת?
25 ת. אכן."
26

27 34. מסקנותיו של המומחה תומכות אפוא גם הן בקיומו של דמיון בלתי מבוטל, העולה לא אחת
28 כדי זהות מוחלטת, בין שתי התוכנות.

29 35. בהתבסס על התרשמותי מן ההשוואה בין צילומי המסך של שתי התוכנות, וכן על מסקנות
30 המומחה כפי שהן עולות מחוות דעתו, מעדותו ומדו"ח ההבהרה, הגעתי לכלל דעה כי בין
31 תוכנת ריווחית לפיננסית מתקיים דמיון מהותי. ברם, בטרם אפנה לבחון את האלמנט הנוסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 הדרוש להוכחת הפרת זכות היוצרים של החברה בריווחית, דהיינו, האם לאיצקוב הייתה
2 נגישות לתוכנת ריווחית, אבקש להתייחס בתמצית לשתי טענות אשר הועלו על ידי איצקוב
3 לעניין הדמיון הקיים בין התוכנות:

4 א. לטענת איצקוב, היות שריווחית ופיננסית כפופות לתקנות ולהנחיות רשות המיסים, אופן
5 הביטוי שלהן נגזר במדיה רבה מהנחיות אלו, ועל כן קיומו של דמיון ניכר ביניהן הינו
6 בלתי נמנע ואינו יכול לשמש בסיס לטענת הפרת זכויות יוצרים. לחיזוק טענתו זו, מפנה
7 איצקוב לאמור בפסק הדין אשר ניתן בעניין דנאל (פרשת דנ-אל, בפס' 6ב; אשר מפנה
8 בעניין זה להלכת סייפקום (ע"א 7996/11 סייפקום בע"מ נ' רביב (פורסם בנבו,
9 18.11.2013)), לפיו על מנת להוכיח הפרת זכויות יוצרים, במקרים בהם קיימות
10 אפשרויות ביטוי מצומצמות בלבד - נוכח קיומן של דרישות פונקציונאליות – אין די
11 בהוכחת דמיון מהותי ויש להוכיח דמיון כמעט מוחלט ליצירה המוגנת. ואולם בענייננו,
12 ציין המומחה מפורשות כי במסגרת בדיקתו אודות הדמיון בין ריווחית לפיננסית הובאו
13 בחשבון על ידו הפרמטרים בתוכנות הנובעים מהנחיות רשות המיסים וכן מאלמנטים
14 גנריים ומשקלם הופחת בהתאם, כאשר אף על פי כן, הגיע למסקנה כי תוכנת פיננסית
15 הועתקה מריווחית.

16
17 ב. איצקוב סבור כי יש לפסול את חו"ד המומחה מאחר שלא אוזכרו במסגרתה פסקי דין
18 הקובעים את השלבים לביצוע השוואה בין תוכנות וזאת על אף היותו של המומחה גם
19 עורך-דין. לא מצאתי ממש גם בטענה זו, שכן תפקידו של מומחה מטעם בית המשפט
20 אשר מונה לבחינת העתקה בין תוכנות מחשב לחוות דעתו בנושאים שבעובדה
21 ובמקצועיות ולא בסוגיות משפטיות, כפי שאכן נעשה על ידי המומחה במקרה דנן (ראו
22 פרשת הר עוז, בפס' 17).

23
24 2. נגישות אל תוכנת ריווחית

25
26 36. על מנת למלא אחר דרישת הנגישות אין צורך להוכיח נגישות ממשית ודי בכך שבידי הנתבע
27 נקרתה הזדמנות לגישה אל היצירה המקורית, לדוגמא כתוצאה מקשר עקיף עם היוצר
28 המקורי או לאחר שהיצירה כבר הופצה בציבור, כאשר באזור גיאוגרפי מצומצם כמדינת
29 ישראל, הפצה נרחבת תיחשב כיוצרת נגישות (גרינמן, בעמ' 642-644; לדרישת הנגישות
30 ליצירה ראו: פרשת הרפז, בפס' 9; פרשת מוצפי, בפס' 26; ת"א (מרכז) 5315-04-08

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 הוצאת קורן ירושלים בע"מ נ' מיקרוסופט ישראל בע"מ, פס' 52ב-ג לפסק דינו של השופט
2 גרוסקופף (פורסם בנבו, 30.6.2012). בענייננו, טענת החברה, אשר לא נסתרה, הינה כי
3 ריווחית מופצת בשוק הישראלי מזה כ-15 שנים, משרתת למעלה מ-20,000 לקוחות, והינה
4 בין התוכנות המובילות בישראל בשוק הרלוונטי (ס' 13 לבקשה דחופה למתן צו מניעה
5 זמני). בכך יש כדי לאפשר נגישותו הפוטנציאלית של איצקוב לתוכנת ריווחית. בנוסף, גם
6 נגישותו בפועל של איצקוב לתוכנת ריווחית הוכחה בענייננו, שכן, כאמור, בתוצאות בדיקת
7 המחשב שנערכו במחשבו של איצקוב נקבע כי: ספרייה בשם "Rivhit" נמחקה ממנו מספר
8 ימים לאחר הגשת התובענה דנן, כי קיימת גם ספרייה בשם "RivhitTutors" ובה קבצים
9 שחלק משמם "Rivhit", וכן כי בחיפוש שנערך בדואר האלקטרוני של איצקוב בשימוש במילה
10 "ריווחית" נמצאו תוצאות. מכאן, שבמחשבו של איצקוב נמצאו עדויות לקבצים הקשורים
11 לריווחית, המגבשים נגישותו הממשית לתוכנה זו.

12 37. עם זאת, בכך אין די, שכן אף קיומם של דמיון מהותי ונגישות לתוכנת ריווחית אינם מגבשים
13 הפרתן של זכויות יוצרים, ככל שיעלה בידי איצקוב להוכיח בראיות מהימנות כי יצר את
14 פיננסית באופן עצמאי ולא תוך העתקה מתוכנת ריווחית (גרינמן, בעמ' 664-663). בענייננו,
15 אינני סבור כי עלה בידי איצקוב לבסס כדבעי טענתו לפיה תוכנת פיננסית כוללת מסכים
16 ייחודיים רבים, שאינם נכללים בריווחית, ועל כן מהווה יצירה מקורית ועצמאית. בכדי לתמוך
17 בטענתו זו, צירף איצקוב לכתב הגנתו צילומי מסך של ריווחית ופיננסית אשר נועדו להדגיש
18 את ייחודיותם של מסכי פיננסית (נספח 2 לכתב ההגנה של הנתבע 1). עם זאת, מצאתי כי
19 צילומי מסך בודדים בלבד מאלו שצורפו אכן משווים בין מסכיהן של שתי התוכנות, בעוד
20 שמרבית הצילומים הינם מתוך תוכנת פיננסית בלבד (ואינם מאפשרים לפיכך עריכת השוואה
21 ממשית בין התוכנות). בנוסף, אף אילו טענת איצקוב לקיומם של מסכים מקוריים בתוכנת
22 פיננסית הייתה מוכחת, אין בה כשלעצמה כדי להעיד על יצירתה של פיננסית באופן עצמאי
23 מקום בו חלקים מהותיים מריווחית הועתקו בגדריה (ע"א 8117/03 ענבר נ' יעקב, פס' 22
24 לפסק דינה של השופטת נאור (פורסם בנבו, 16.1.2006):

25
26 **"בבחינה של הפרת זכויות יוצרים, השאלה העומדת על הפרק**
27 **היא אם הועתק חלק מהותי מן היצירה המוגנת. השאלה אם**
28 **היצירה המפרה כוללת חלקים נוספים מקוריים אינה רלוונטית**
29 **כלל ועיקר..."**

30
31 (ראו גם פרשת הר-עוז, בפס' 19).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1
2 בהערת אגב לעניין זה אף יצוין, כי לפי חו"ד המומחה, כלל לא ניתן לייצר יצירה מקורית
3 בהיקפה של תוכנת פיננסית באופן עצמאי בתהליך פיתוח של כשנה וחצי בלבד, המהווה
4 את סד הזמנים אשר הקדיש איצקוב, לטענתו, לפיתוחה.
5
6 **לא מצאתי אפוא כי עלה בידי איצקוב להוכיח כי על אף הדמיון המהותי בין תוכנת פיננסית** 38
7 **לריווחית ולמרות נגישותו לתוכנת ריווחית - פותחה פיננסית על ידו באופן עצמאי שאינו**
8 **מפר את זכויות החברה.**
9
10 ג. טענות איצקוב לאי-הפרת זכויות יוצרים
11 39 בענייננו, טוען איצקוב, בין היתר, כי תוכנת פיננסית איננה מהווה הפרה של זכויות היוצרים
12 של החברה בריווחית, שכן פיננסית לא שווקה על ידו באופן מסחרי ומאחר שפיתוח
13 התוכנה נעשה על ידו בתום לב. כפי שאפרט להלן, אינני סבור כי יש בטענות אלו כדי
14 להוות הגנה מפני קביעה לפיה בוצעה הפרת זכויות יוצרים בענייננו.
15 40 איצקוב, כאמור, טוען כי לא החל בשיווק מסחרי או בפרסום פיננסית וכי כל שנעשה על ידו
16 בשלב זה הוא מתן התוכנה למכרים לשם שימוש ניסיוני (ס' 28 לתגובה לצו מניעה הזמני;
17 ס' 37 לכתב ההגנה מטעם נתבע 1). ואולם, בד בבד טוען איצקוב, כי פיננסית הותקנה
18 בפועל בשני בתי עסק בעבור תשלום סמלי (ס' 40 לכתב ההגנה מטעם הנתבע 1),
19 מתייחס אל פיננסית כאל "עסק" וכן מציין מפורשות כי התוכנה אמורה הייתה להוות את
20 מקור פרנסתו העיקרי (ס' 18, 24, 35 ו-39 לכתב ההגנה מטעם הנתבע 1). העובדה כי
21 תוכנת פיננסית החלה כבר להימכר לציבור עולה גם מדו"ח של החוקר הפרטי אשר הוזמן
22 על ידי החברה בחודש מרץ 2014 (נספח 2 לבקשה לצירוף בעל דין כמשיב ונתבע, להלן:
23 "דו"ח החוקר הפרטי"). על פי דו"ח זה, משיחות שנעשו אל הטלפונים המופיעים באתר
24 פיננסית, קיימת אפשרות לרכישת התוכנה בעבור סך של 490 ₪ במסגרת מבצע לעסקים
25 קטנים, כאשר לכך מצטרף העתק פרסום, אשר צורף על ידי החברה, ואשר לפיו מפורסמת
26 פיננסית באתר "תפוז עסקים" (נספח 3 לתשובה לתגובת המשיב 1 לבקשה למתן צו
27 מניעה זמני וצו חיפוש ותפיסה). יוצא אפוא, כי הן לפי אחת מגרסאות איצקוב, והן לפי
28 אינדיקציות חיצוניות כגון דו"ח החוקר הפרטי והפרסום באתר, החל איצקוב, הלכה
29 למעשה, בשיווק מסחרי של תוכנת פיננסית. עם זאת, גם אם לא כך היו פני הדברים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

- 1 ממילא אין הפרתה של זכות יוצרים מתגבשת רק בכפוף להפקת רווחים על ידי המפר, שכן
2 אף העתקה של יצירה מקורית שאיננה לצרכים מסחריים (ככל שאינה נכללת בגדר
3 ההיתרים הקיימים בחוק – ראו לדוגמא פרק ד' לחוק) עשוי לעלות כדי הפרה (סעיפים 11-
4 12 לחוק).
- 5 41. זאת ועוד, גם בטענת איצקוב, לפיה פיתוח פיננסית נעשה על ידו בתום לב ומתוך עניין
6 מקצועי גרידא (ס' 17 לסיכומים בעניין החבות מטעם הנתבע 1), אין כדי להוות הגנה בפני
7 הפרה בענייננו. זכות יוצרים הינה זכות קניינית, ועל כן, ביצוע לא מורשה של פעולה אשר
8 יוחדה לחברה, כבעלת הזכות, מהווה הפרת זכות יוצרים גם אם מדובר בפעולה שבוצעה
9 על ידי איצקוב ללא כוונה (גרינמן, בעמ' 625).
- 10 42. מכלל האמור לעיל, מסקנתי הינה כי תוכנת פיננסית אשר פותחה על ידי איצקוב מפרה את
11 זכויות היוצרים של החברה בתוכנת ריווחית, נוכח קיומם של דמיון מהותי בין תוכנת
12 פיננסית לריווחית ונגישות איצקוב אל האחרונה, ובעקבות אי-הרמת הנטל להוכחת
13 התקיימותן של טענות הגנה. לאור מסקנתי זו, סבורני כי מתייטר מאליו הצורך לדון ביתר
14 העילות אשר נטענו על ידי החברה, קרי, עשיית עושר ולא במשפט, תחרות בלתי הוגנת,
15 רשלנות ופגיעה במוניטין החברה.
- 16 הפרת זכות יוצרים על ידי הנתבע 2
- 17 43. החברה טוענת, כי כוורס הפר את זכויות היוצרים הקיימות לה בריווחית ביחד עם איצקוב,
18 שכן מספר הטלפון של כוורס הופיע באתר פיננסית ולאור שיחתו אל מוקד התמיכה
19 הטכנית של החברה במטרה לברר פרטים אודות ריווחית. מנגד טוען איצקוב כי כוורס אינו
20 ולא היה שותפו לפיתוח תוכנת פיננסית ואף כוורס טוען כי לא היתה לא יד בפיתוחה. יחד
21 עם זאת, לא מצאתי כי טענות החברה לעניין זה היו מבוססות דיין, באופן המאפשר לקבוע
22 כי עמדה בנטל הדרוש להוכחת טענותיה כלפי כוורס.
- 23 44. בדו"ח החוקר הפרטי שהוזמן על ידי החברה נכתב כי נחום הוא איש המכירות בפיננסית
24 (ככל הנראה בהתבסס על כך שמספר הטלפון שלו הופיע באתר פיננסית) ואולם, החוקר
25 מציין מפורשות כי רכישת תוכנת פיננסית מבוצעת באופן ישיר מול איצקוב (ס' 5 לדו"ח
26 החוקר הפרטי) ולא מול כוורס. כמו כן, שיחת הטלפון אשר בוצעה על ידי כוורס ביום
27 23.10.2013 למוקד התמיכה של ריווחית נעשתה במועד בו אף לטענת ריווחית היה כוורס
28 אחד מלקוחותיה (ס' 10 לבקשה לצירוף בעל דין כמשיב וכנתבע), כאשר לא שוכנעתי כי יש
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1 בשיחת טלפון זו כדי להצביע בהכרח על ביצועה בקשר עם תוכנת פינגסית ולא, לדוגמא,
2 במסגרת תמיכה בלקוח קיים. יתרה מכך, אף כונס הנכסים, אשר ערך חיפוש בביתו של
3 כוורס, לא מצא כל ראייה הקושרת אותו לתוכנת פינגסית (כפי שנכתב בדו"ח השלישי).
4 במצב זה, כאמור, סבורני כי התשתית הראייתית לקשירת כוורס לביצוע הפרת זכויות
5 היוצרים של החברה בריווחית איננה חוצה את הרף הנדרש.

6 **ד. סוף דבר**

7 **45. אשר על כן, התובענה מתקבלת ביחס לשאלת חבותו של הנתבע 1 בגין הפרת זכויות**
8 **יוצרים הקיימות לתובעת בתוכנת ריווחית, ונדחית ביחס לחבות הנתבע 2. בהתאם, הנני**
9 **קובע כדלקמן:**

10 א. צו המניעה הזמני אשר ניתן ביום 26.3.2014 יהפוך לצו מניעה קבוע, במסגרתו על
11 הנתבע 1 לחדול ולהימנע מלשווק ו/או לפרסם ו/או להעמיד למכירה ו/או למכור ו/או
12 להעתיק ו/או להעביר לצד שלישי ו/או לאפשר לכל גורם להוריד את תוכנת פינגסית
13 מאתר האינטרנט.

14
15 ב. על הנתבע 1 להעביר לתובעת, באמצעות באי כוחה דין וחשבון מלא ומאושר על ידי
16 רואה חשבון ובו פרטים בדבר עלויות הייצור, הפיתוח, השיווק, מכירות שבוצעו וכל
17 שימוש שנעשה על ידי הנתבע 1 בתוכנת פינגסית, בין בפיתוח עצמאי ובין בפיתוח דרך
18 צד שלישי, בין במכירה ישירה ובין בהורדה ישירה מאתר האינטרנט, במישרין או
19 בעקיפין, לרבות תאריכים ופרטי רוכשי פינגסית, הסכמים עם רוכשי פינגסית, תקבולים
20 אשר נתקבלו מהם וכיוצא באלו, וזאת בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לידי.

21
22 ג. הנתבע 1 ישלם הוצאות התובעת בגין תשלום אגרת בית משפט ובגין שכ"ט המומחה
23 ששולם על ידה, וכן שכר טרחת עו"ד בסך 30,000 ש"ח. התובעת תשלם הוצאות
24 הנתבע 2 בסך של 15,000 ש"ח.

25 המזכירות מתבקשת להמציא עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.

26 ב"כ הצדדים מתבקשים להודיע מבוקשם באשר להמשך הטיפול בתיק, בנוגע לשאלת
27 הנזק, וזאת עד יום 10.2.16.

28 זכות ערעור תמנה ממתן פסק הדין הסופי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 ינואר 2016

ת"א 51479-03-14

1
2

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ו, 27 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

יעקב שפסר, שופט

3
4